

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Γενομένων ανασκαφών ἐν Πλαταίαις καὶ Ἀλιάρτῳ ἀνευρέθησαν δύο ἀνάγλυφα γυναικῶν καὶ μία κεφαλὴ παιδίου.

— Εἰς τὸ χωρίον Ἀλήφκα, κείμενον παρὰ τὸ Χάρκον ὠλησίον τῆς ὀρθοετικῆς γραμμῆς, ἀνευρέθησαν δύο βάθρα κυβικά ἅτινα ἔχουσι βάρος δύο χιλιάδων ὀκάδων ἕκαστον καὶ ἐρ' ὧν ὑπάρχουσι πολλαὶ ἐπιγραφαὶ μεγάλῃς σημασίας. Τὰ βάθρα ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀρχαίαν πόλιν, Ἀτραξ, τῆς Περραιβίας, μετακρέβησαν δὲ εἰς τὸ Μουσεῖον Βόλου.

— Ὁ ἔφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων κ. Οἰκονόμου ἐρεῦρε ὑπόδειγμα εὐρετηρίου διὰ τὰ Μουσεία, ἐγκριθέν ὑπὸ τοῦ Ἀρχαιολ. Συμβουλίου. Τὸ σχέδιον, πλὴν ἄλλων πλεονεκτημάτων, ἔχει καὶ θέσιν διὰ τὴν ἐν σμικρῷ ἀπεικόνισιν τῶν ἀρχαιοτήτων. Θὰ εἰσαχθῇ εἰς ὅλα τὰ Μουσεία.

Ο καθηγητὴς Νίβεν τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Ν. Ὑόρκης, ἀνεκάλυψε προσφάτως εἰς τὸ Μεξικόν, εἰς τὴν κοιλάδα μεταξὺ Τεζκοκό καὶ Φλανελπάντνα-πόλιν ὅλοσχερῶς τεθρίμμενην ἀπὸ αἰώνων, συνεπιεῖα ἡραιοτεϊώδους ἐκρήξεως, ὡς συνέβη διὰ τὴν Πομπηίαν.

Εἰς βάθος ὀλίγων μέτρων ἀνεῦρεν ὁλοκλήρους ὁδοὺς καὶ οἰκίας. Μία τῶν οἰκιῶν εἶνε πολυτελεστάτη, ἔχει δὲ τοὺς τοίχους κεκοσμημένους διὰ ζωγραφικῶν θαυμασίως διατηρουμένων. Τὰ κυριαρχοῦντα χρώματα εἶνε τὸ κυανοῦν, τὸ ἐρυθρὸν, τὸ κίτρινον, τὸ πράσινον καὶ τὸ μέλαν. Εἰς μίαν αἰθουσαν αἱ ζωγραφαὶ ἀναπαριστῶσιν ἐπεισόδια τῆς ζωῆς ἐνὸς ποιμένου. Εἰς τὸ συνεχόμενον πρὸς τὴν οἰκίαν κατοστῆμα, ὅπερ φαίνεται ὅτι ἦτο κοσμηματοπωλεῖον, εὐρέθησαν ἀνέπαφα διάφορα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ ἀντικείμενα, ἀγαλματίδια καὶ εἰδώλια ἐξ ὀπτιῆς γῆς, πάντα Ἀνατολικῆς τέχνης.

Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη θεωρεῖται σπουδαιότατη, πρόκειται δὲ νὰ ἀνακαλυφθῇ ἐξ ὁλοκλήρου ἡ πόλις δι' ἐκσκαφῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀπαιτήσουν δαπάνην πολλῶν ἐκατομμυρίων.

Ἡ ἀστυνομία Ἀθηνῶν ἀνεκάλυψε διαθρόους Βυζαντινὰς ἀρχαιοτήτας, ἥτοι χρυσοὺς σταυροὺς καὶ περित्रαχίλια χρυσοκέντητα, ἀρμερικὰ ἄμφια καὶ διάφορα ἀναθήματα ἀνήκοντα εἰς τὸν ἀρχαιοκάπηλον Μαρτίνην. Ἡ ἀξία τῶν κατασχεθεῖσων βυζαντινῶν ἀρχαιοτήτων εἶνε μεγίστη.

Ἐν Τριπολίτιδι Ἰταλοὶ στρατιῶται κατὰ τινα ἀνόρυξιν εὗρον πλουσίαν συλλογὴν Μωσαϊκῶν τῆς Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς, ἐν οἷς ἔρχον ῥωμαϊκὸν Μωσαϊκὸν τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε ἐποχῆς τοῦλάχιστον κατὰ 20 ἑκατονταετηρίδας ἀφισταμένης ἡμῶν. Ἡ ποικιλία καὶ πολυχρωμία αὐτοῦ τείνει πρὸς τὸν Ἀλεξανδρινὸν χαρακτήρα. Εἰς ἐν τετράγωνον παρατηροῦνται διάφοροι ταινίαι καὶ στέφανοι δάφνης. Ἀλλὰ σπουδαιότερον πολὺ εἶνε ἡ εὐρεσις ἐνὸς ἀριστουργήματος τῆς Ἑλλ. γλυπτικῆς. Ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1910 Ἀμερικανικὴ ἐταιρία ἐνέργει ἀνασκαφὰς ἀπὸ τῶν ἐρετίων τῆς ἀρχαίας πόλεως Κυρήνης. Ἐδημοσιεύθησαν ἤδη αἱ εἰκόνες τῶν εὐρημάτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶνε καὶ ἄγαλμα ἔχον καταπληκτικὴν ὁμοιότητα μετὰ τὴν Νίκην τῆς Σαμοθράκης. Εἶνε ἄγαλμα γυναικὸς Ναπταίας, ὕψους δύο μέτρων καὶ παριστᾷ αὐτὴν δρομαίως φεύγουσαν μετὰ κυματίζοντα πέπλον· ἑλλεῖπει ὅμως ἡ κεφαλὴ.

Ἀτυχῶς ἔνεκα τοῦ Ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου διεκόπησαν αἱ ἀνασκαφαί.

Τὸ Γερμανικὸν ἀρχ. Ἰνστιτούτον Ἀθηνῶν, ἤρχισε τὰς συνεδρίας του, παρουσία τοῦ Διαδόχου.

Ὁ κ. Κάρο ὁμίλησε περὶ τῶν ἀποθανόντων Γερμανῶν ἀρχαιολόγων Πουχστάιν, Στράδονιτς καὶ Στρούκ.

Ὁ κ. Δαίρπελδ κατόπιν ἐξέθεσε τὰ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ἐν Περσίᾳ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. ἔνθα ἐξακολουθοῦν αἱ ἀνασκαφαί. Ὁ κ. Δαίρπελδ ἀπεχειρέτησε τοὺς ἐπαίρους μετὰ πολλῆς συγκινήσεως, παραδῶσας τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἰνστιτούτου εἰς τὸν διάδοχον τοῦ Κάρο.

Ὁ κ. Δαίρπελδ ἐπὶ ἔτη 25 διηγήθηκε τὸ Ἰνστιτούτον, ἀποσύρεται δὲ ἤδη ἐν πλήρῃ εὐρωστίᾳ. ἵνα ἀρτισθῇ εἰς τὴν ἐξεργασίαν καὶ ἐκδοσὶν τοῦ ποικίλου ὕλκου ὅπερ μελετῶν τὴν Ἑλλάδα συνήγαγεν.

Ἀπεφασίσθη ἡ ἀνέγερσις ἰδίου κτιρίου ἐν ᾧ θὰ στεγασθῇ τὸ ἤδη εἰς τὰ ὑπόγεια (!) τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου κατακείμενον Ἐπιγραφικὸν Μουσεῖον. Διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς μελέτης κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Τσουντα, Σβορώνου, Στάη, Κουρουνιώτου καὶ Μπαλάνου.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

Ναὸς Ἀγ. Σοφίας. — Τὸν ναὸν τῆς Ἀγ. Σοφίας ἐν Ἀμμοχώστῳ, ὃν δημοσιεύομεν, ἐσχεδιάσαν οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἀνθεμίου καὶ Ἰσιδώρου, οἵτινες ἔκτισαν τὸν ἐν Κων)πόλει ναὸν τῆς Ἀγ. Σοφίας. Κεῖται εἰς τὴν παλαιὰν Ἀμμόχωστον, ἱστορικὸν προπύργιον τῆς Ἑνετικῆς κυριαρχίας. Διατηρεῖται ἀρίστα ὁ ναὸς, μεγαλοπρεπῆς τὴν θέαν. Ἐντὸς τοῦ φρουρίου τῆς Ἀμμοχώστου ὑπάρχουν ἀνά πᾶν σχεδὸν βῆμα ἐρείπια καθολικῶν ἐκκλησιῶν, καὶ τοῦτο διότι ἐκάστη πλουσία οἰκογένεια εἶχε καὶ τὸν ναὸν τῆς. Ἐν μέτῳ τῶν ἐρειπίων αὐτῶν τῶν Δυτικῶν ναῶν, σώζεται ὁ ναὸς τῆς Ἀγίας Σοφίας, ὅστις τώρα ἔχει μεταβληθῇ εἰς Τέμενος Ὀθωμανικόν.

Ἡλύθιον. Ἐν τῷ μεταξύ Ἀθηνῶν καὶ Φαλῆρων προὔπτεον τῆς Καλλιθέας, εἰς τῶν πρώτων οἰκιστῶν αὐτῆς, ὁ νομομαθὴς καὶ πολιτευτὴς κ. Γ. Φιλάρετος ἔκτισε ὠραιότατην λευκὴν ἔπαυλιν, ἣν ὠνόμασε Ἡλύσιον. Εἶνε ἡ οἰκία αὕτη λόγῳ τῆς θέσεως καὶ τῆς οἰκοδομῆς ἀληθινὸν κόσμημα τῆς Καλλιθέας.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Συνδρομητῇ. — Δὲν ἀνευρέθη ἡ ἐκ τῆς παλαιᾶς μονῆς τῶν Δομινικανῶν τοῦ Ἀγ. Μάρκου κλαπείσα θαυμασία εἰκὼν τοῦ Φρά-Ἀντζέλικο ἢ «Παναγία τῶν Ἀστρων». Ὁ Φρά Τζοβάννι ντὰ Φιέζολε, γεννηθεὶς τὸ 1387, ἐπωνομάσθη καὶ Φρά Ἀντζέλικο, ἕνεκα τῆς δεξιότητος τοῦ νὰ προσδίδῃ εἰς τὰς μορφὰς τῶν ἀγγέλων, τοὺς ὁποίους ἐζωγράφιζε, κάποιαν ἐκφρασιν ὑπερανθρώπου γλυκύτερος, ἀλιθῶς ἀγγελικῆν.

Αἱ περισσότεραι εἰκόνες του εὐρίσκονται εἰς Φλωρεντίαν, Παρίσιους καὶ Περούτζια. Τοιχογραφαὶ δὲ εἰς δύο ἐκκλησίας τῆς Ρώμης.

Μουσικῷ. — Περὶ Δίσκ ἔχομεν δημοσιεύσει εἰς τὸν Β' τόμον τῆς «Πινακοθήκης» ἐκτενεστάτην βιογραφικὴν καὶ κριτικὴν μελέτην, γραφεῖσαν ὑπὸ τῆς κ. Ἀθηνᾶς Σερεμέτη.

Ἐκδοθέντος ἤδη τοῦ Ἡμερολογίου «Πινακοθήκης» — Ἑλλ. Ἐπιθεορήσεως, παρακαλοῦνται οἱ ἔχοντες ἐπι-ἀγγελίας, νὰ ἐπιστρέψωσιν αὐτὰς πρὸς ἡμᾶς, ἵνα ἀποσταλῶσιν ἐγκαίρως τὰ ἀντίτυπα.